

Nela TRACHTOVÁ

Les v životě středověkého člověka. Na příkladu křivoklátského loveckého hvozdu.

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Ústav českých dějin

Diplomová práce

Praha 2008, 102 str. + přílohy

Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomantka se ujala tématu na jedné straně velmi atraktivního, které k sobě v poslední době obecně poutá značný historiografický zájem (dají se vzpomenout zejména francouzské práce), na druhé straně náročného, a to včetně nezbytných interdisciplinárních přístupů (archeologie, dějiny umění, dějiny osídlení). Jako modelovou oblast si zvolila širší Křivoklátsko, dodnes typické rozsahem svého zalesnění, které odedávna sloužilo jako asi nejrozlehlejší knížecí (královský) lovecký „revír“ přemyslovských Čech. Během středověku se tam během častých panovnických pobytů odehrála nejedna důležitá událost.

Jak už název napovídá, koncentrovala se Nela Trachtová především na otázky „soužití“ lesa a člověka na Křivoklátsku v průběhu středověku. Svoji práci rozčlenila (kromě úvodu) do šesti kapitol, v němž po obecném vstupu (Les ve středověku) sledovala konkrétní otázky vztahu lesa v poměru k panovníkovi, tzv. služebné organizaci, ke šlechtě, hradům, městům a konečně se věnovala křivoklátskému hvozdu z pohledu surovinových zdrojů (v první radě dřevo).

Nedá se upřít snaha a píle, s níž do sledované oblasti vstoupila, v konečném výsledku však zřejmě nevytěžila všechny možnosti, které se v tomto ohledu dnes nabízejí. Větší využití by si zasloužila početná cizí literatura, hlavně francouzská a německá, obsahující řadu podnětů, jak se na otázku dívat z širších hospodářských, sociálních aj. aspektů. Diplomantka dala přednost spíše tradičnímu nazírání s tím, co o věci (lokalitě, hradu, kostelu) soudí Václav Kočka nebo August Sedláček (ne že bych to jinak podceňoval!!), ačkoliv otázky dnes přece jen stojí trochu jinak. Faktografie citelně převládá nad koncepcí a někdy se zdá, že snahou o zvládnutí co největšího množství dílčích problémů svoji koncentraci rozměnila. Na druhé straně ovšem provedla místy cennou rektifikaci starších názorů a vcelku pečlivě shromáždila pramenný materiál k jednotlivým hradním, vesnickým či městským lokalitám.

Viditelný spěch v závěru patrně způsobil nejen opakování a prolínání některých partií (např. o Křivoklátku, Týřovu, Berouně), ale i relativně početná formální přehlednutí (stylistika, gramatika). Řazení titulů v citacích nebývá často jednotné (nerespektuje ani abecední, ani časové řazení), pokud jde o využití listin, bylo by vhodné (ba povinné) uvádět, zda se nejedná o falza či podezřelé kusy (např. s. 15, 72). *Maestas Carolina* se již po řadu let pyšní novou edicí (a ne citovat AČ III. z poloviny 19. století) a vytýkat by bylo možné i další, často zbytečné nepřesnosti.

Po zvážení všech okolností a vzhledem k obtížnosti tématu, s nímž ještě nejsou v našem bádání větší zkušenosti, navrhuji ocenit diplomovou práci Nely Trachtové, *Les v životě středověkého člověka. Na příkladu křivoklátského loveckého hvozdu* (Praha 2008) stupněm velmi dobře.

Praha, 1. května 2008

prof. PhDr. Josef Žemlička, DrSc.